Cumhuriyet

100 BİN LİRA

Dinozor

Haftalık Mizah Derginiz

16 NİSAN 1998 PERŞEMBE

SAYI: 38

TIPKI ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ!

218 milyara mal olan ve gece gündüz çalışılarak Turgut Özal'ın ölüm yıldönümü 17 Nisan'a yetiştirilen Anıtmezar'ın "Özal'ın kişisel özellikleri esas alınarak" yapıldığı açıklandı!

Akşamsefası

DinoFİTBOL

► LİGİN SONUNA YAKLAŞIRKEN, HAKEMLERİ ELEŞTİRMEYENİ SOPAYLA KOVALIYORLAR...

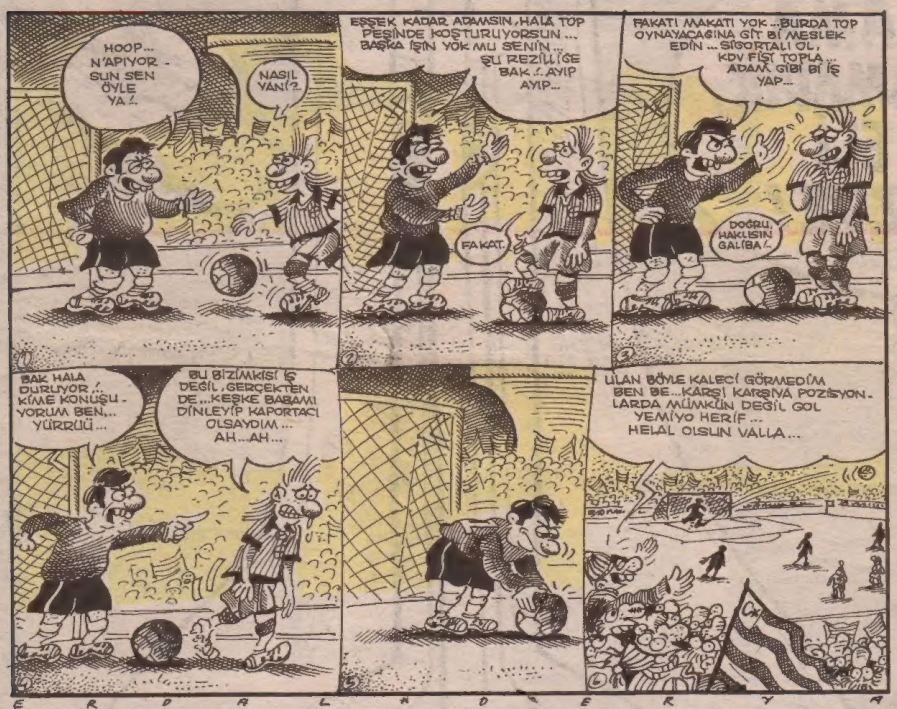

► 1...2...3... YETMEZ 4...5...6... OLSUN!

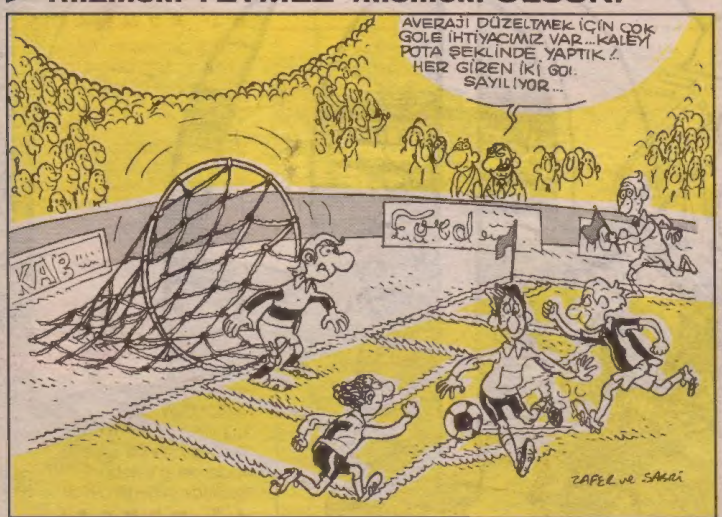

Arkadaşımız Altay Martı'nın babası, geçirdiği bir kalp krizi sonucu aramızdan ayrıldı... Dinozor çalışanları olarak ailesinin acısını paylaşıyor, başsağlığı diliyoruz...

FERHAN ŞENSOY

ROGER BALLU KİMDİR?

Roger Ballu kimdir? Bilmiyorsunuz. Şiştiniz işte! Yazıya sizi şişirerek girmeyi yeğ tuttum. Siz önce bir posta şişin, ondan sonra sürsün yazı, biz de yazıyı sürdürürken 1-0 galip olduğumuzun ferahlatıcı bilinci içinde olalım.

Ressamlara:

–Sakın müzelere gitmeyin, çocuklar gibi olun! öğüdünde bulunan empressionizmin babası, beyaz, uzun sakallı, peygamber kılıklı **Claude Monet**'nin tabloları, bugün dünyanın en önemli müzelerini süslemektedir. Kendinin müzelik olacağını bilse belki de müzelere gitmeyin, demezdi. Demiş bulunmuş işte!

İlk zamanlarında resmin kendisinden daha önce koyulmuş kuralları içinde resim yapmış, daha sonraları empressiyonist akımın görüşlerini ortaya koyan resimlere yönelmiş, arkadaşlarıyla birlikte, 33 yaşındayken ilk sergisini açtığında herkes onunla alay etmiş.

Ohrenique doo Arto'da 14 Nisan 1877 tarihinde, **Roger Ballu** imzasıyla çıkan eleştiri, bu sergiden şöyle söz ediyor:

"Bay Claude Monet ve Bay Cezanne, birincisi 33, ikincisi 14 tablo üreterek, bu üretme sevinci içinde eserlerini sergilediler. Bunları görmeden neye benzediklerini imgeleyebilmek mümkün değil. Baktıkça gülesinizi getiren berbat şeyler. Desen, kompozisyon ve renk konularında derin bir cahilliğin izlerini taşıyorlar. Çocuklar kâğıt ve boyayla oynarken, bunlardan iyisini yapıyorlar."

Kimin nesiyse o **Roger Ballu,** herhalde o zamanların resim konusunda bokyedibaşısı. Larousse'da adı yok. O dönem Paris'te yaşayan **Theodore Ballu** diye bir mimar var. **Trinit**≠ ve **Sainte-Clotilde** kiliselerini yapmış ve fakat bu **Ballu,** o **Ballu** değil. Belki onun akrabası. Belki de bu yüzden **Chronique des Arts**'da ona yer vermişler, üstat bir iki sütun ahkâm kesiyor.

Ben eleştirmen sevmem. Eleştirmenler benim onları sevmememe bozuluyorlar. Eleştirmen ne diyor? Mesela ben ressamım, o da diyor ki, şu tabloyu daha şöyle yapsaydın! E, ama o dediğinde ben yapmış bitirmişim. Onun bunu demesine ne gerek var? O dedi diye tablo yeniden yapılacak değil!

–Eleştirmenler bir önceki filmimi eleştiriyorlar, oysa ben o filmi bitirdim, yeni bir film yapmaktayım!

diyor Fransız sinemacı **Tavernier.** Üstelik o eleştirmen ne kadar biliyor o konuyu? Ve nerden biliyor? Eleştirmen olup empressiyonizmin doğuşunu çakamamak da mümkün. Eleştirmeni olmasa sanat olmayacak mı yani? O sanatı izleyenler işin eleştirmeni zaten. Ayrıca sayın eleştirmene ne gerek var? Kim o? Eleştirmen dediğin, **Ballu**'nün biri.

Yani ki sanat dünyasında da işe çomak sokan çok lüzumsuz tipler var, bu ve fotokopisi tipler, **Orhan Veli**'yi, **Sait Faik**'i, **Avni Lifij**'i, **Fikret Mualla**'yı, **Özdemir Asaf**'ı, **Cahit Irgat**'ı, **Oğuz Atay**'ı verem, beni pankreatit edenler.

Yaşar Nuri Öztürk'e bu konuyu danışmak istiyorum:

–Nerde eleştirmen varsa manitu hepsinin belasını versin! desem caiz midir, cevaz mıdır, farz mı olur, yoksa küfür müdür ya da bir sünnet söz konusu mu? Ve bu benim cennete gitmeme engel olur mu?

Cumhuriyet DinozoR

Sayı: 38
16 Nisan 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazişleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ
DinozoR

▶ SORGUDA SERTİFİKA DEVRİ...

Sanık ifadelerini, artık, psikolojik testten geçirilmiş "sertifikalı sorgucular" alacak.

▶ Meclis Başkanvekili Kamer Genç, Kurban Bayramı tatilini Kıbrıs'ta kumar oynayarak geçirdi...

▶ KOMÜNİZME AMELİYATLA SON!.. İsveçli doktorlar, beynin bir kısmının kesilip çıkartıldığı "lobotomy" ameliyatı geçiren kişilerin komünistlikten vazgeçtiklerini açıkladılar.

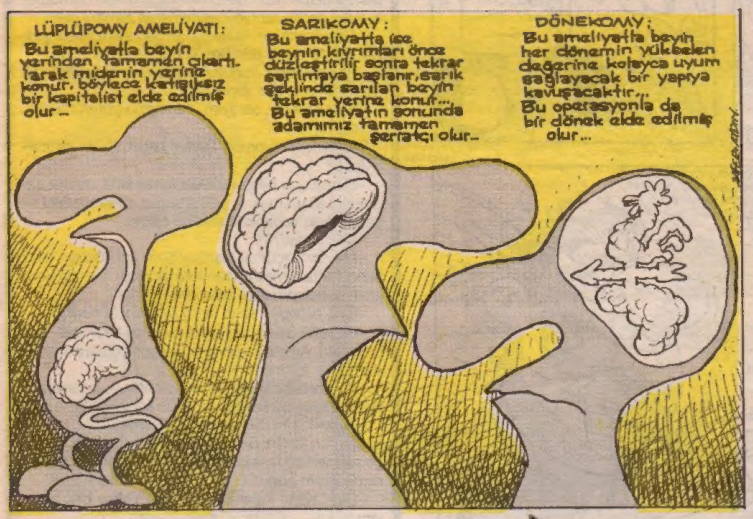

▶ İNCİRLİK AMERİKAN ÜSSÜNDE 15 ATOM BOMBASI OLDUĞU ORTAYA ÇIKTI...

▶ FAZİLET'İN AMBLEMİ, CİNSEL ORGANA BENZETİLDİ

▶ Çiller'in başörtülü bir fotoğrafı, DYP tarafından dev bir afiş haline getirildi...

AZ SONRA!..

DSP lideri Ecevit, gizlice İsveç'e giderek "Lobotomy" ameliyatı oldu! Beynin bir kısmının alınmasına yol açan ve "komünizmi geçirdiği" ileri sürülen ameliyattan sonra Ecevit yurda döndü! "Siz zaten komünist değildiniz ki, niye ameliyat oldunuz?" sorusuna sinirlenen Ecevit, şu yanıtı verdi: "Olsun! Belki beynimin bir yerlerinde sosyalizm kırıntıları kalmıştı. Böylece işi garantiye aldım!"

AZ SONRA!..

Mehmet Ağar'dan şok açıklama: "Çatlı'ya yeşil pasaportu ben vermedim! Yeşil verdi! Zaten o yüzden yeşil pasaport! Benim soyadım Ağar, ben versem beyaz pasaport verirdim. Ben vatansever. Her gün en az iki kere vatanımı düşünürüm!"

AZ SONRA!..

Şok takas! Bayramda İbrahim Tatlıses'in konserini izleyen ve şarkılara eşlik eden Başbakan Mesut Yılmaz, politikayı bırakarak Prestij Müzik Ailesi'ne katıldı! Seçime kadar başbakanlığı Alişan yürütecek! Alişan, "Rahvan bir politika izleyeceğiz. Neticede seçime kadar!" dedi!

AZ SONRA!..

Turgut Özal için yapılan anıtmezara imrendiği öne sürülen DYP lideri Tansu Çiller, kendi anıtının hazırlıklarına başladı! Çiller, "Olayımı sağlama alayım, benden başka kimse bana anıt yaptıramaz" dedi! Çiller'in anıtı yerin dibine doğru yapılacak ve 50 metre uzunluğunda... pardon, derinliğinde olacak!

AZ SONRA!..

Kuzey İrlanda sorununa çözüm bulduğu için Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterilen İngiltere Başbakanı Tony Blair, ödülünü Saddam Hüseyin'in elinden alacak! Bir Nobel Ödül Komitesi süper yetkilisi, konu hakkında şöyle konuştu: "Blair'e ödül vereceğiz ama, daha bir-iki ay önce Irak'a saldırmaya hazırlanması vicdanlarda rahatsızlık yaratıyor. Bari ödülü Saddam versin de bu rahatsızlık hafiflesin istedik!"

AZ SONRA!..

Sabah gazetesinin ilginç kampanyası! "Bülent Ersoy tekrar erkek olsun" kampanyası başlatan Sabah, sanatçının toplum içinde kadınlar tuvaletine alınmamasını istedi! Sabah'ın tutumunu daha da sertleştireceği ve "Ersoy erkek olsun, köyden kız kaçırsın, evinin erkeği olsun" kampanyası yapacağı öğrenildi!

AZ SONRA!..

Galatasaraylı Filipesku'nun ikili mücadele sırasında Altaylı İbrahim Buhari'ye eroin enjekte ettiği tespit edildi! Olay, futbol dünyasında, "Bi futbolcu meslektaşlarına anca bu kadar zarar verebilir" şeklinde değerlendirildi!

AZ SONRA!..

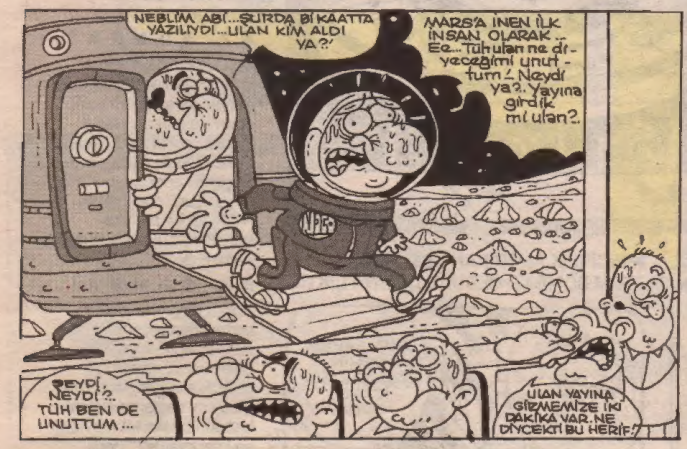

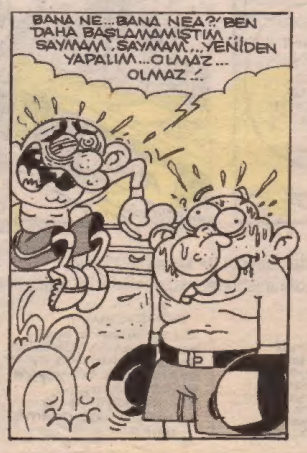

fiko'nun sarkacı

Mesut Yılmaz Deniz Baykal Görüşmecesi

–Merhaba **Deniz** Bey hoşgeldiniz.

*–Hoşbulduk **Mesut** Bey. Sizinle şu seçim tarihi hakkında konuşmak istiyorum.*

–Tabii Deniz Bey. Buyrun şöyle oturun. **Berna** kurabiye yapmış, çay demlemiş. Karşılıklı yer, içeriz.

–Çok teşekkürler. Bakın, ben seçim tarihinin bugünden belirlenmesi konusunda ısrarlıyım. Bu konuyu sizinle tartışmak istiyorum.

–Çayınıza kaç şeker alırdınız?

–İki. Mersi. Seçim artık kaçınılmaz bir...

–Nasıl, çok demli mi olmuş? İsterseniz Berna biraz açsın.

–Hüuuoop. Yok, gayet iyi. Mesut Bey, seçim ülke gündemine artık girdi. Bunu görmezden gelemezsiniz.

–Bizim Küçük Hasan'ı da servise yazdırdık. Servis ikide bir arıza yapıyor. Mecburen başbakanlığın helikopteriyle gönderiyoruz. O da arıza yapıyor. Başımızda bir uğursuzluktur gidiyor.

–Geçmiş olsun. Basından takip ediyoruz da biz de çok üzülüyoruz. Ne büyük aksilik, üst üste...

–Okumuşunuzdur, geçen gün de helikopter yanlış yere indi. Az kalsın eziyorduk insanları. Yazık, nasıl kaçıştılar.

–Bir kurşun döktürsenize. Ben de arka arkaya kongreleri kaybettiğim zamanlarda döktürmüştüm. Aramızda kalsın bir de hoca var. Nefesi çok kuvvetli.

–Adresini bir verseniz de bir iki danışmanımı göndersem. Bir kurabiye daha?..

–Yok sağolun, rejim yapıyorum. Rejim dedim de aklıma geldi. Sizin hükümetiniz, ara rejim hükümeti. Artık seçim tarihini belirlemenin zamanı geldi.

–Size Berna'nın keklerinden getireyim. Nefis şeyler. İçinde minik portakal kabuğu parçaları var.

–Sayın Yılmaz, konuyu değiştirmeye çalıştığınızın farkındayım. Ama yemezler.

–Yemezseniz, sarayım. Yanınızda götürürsünüz. Yolda yersiniz.

–Yemezler diyorum. Derhal seçim kararı alınmalı. (çaat)

–Berna, çay takımı için üzülecek ama canınız sağolsun. Madem ısrar ediyorsunuz, önümüzdeki ay yapalım şu seçimi de aradan çıksın.

–Ne? Şeey! Hık.

–Mayısın üçüncü haftası sizin için uygun mu? İkinci hafta olmaz annemlere gidicez. İyi evlat imajımın zedelenmesini istemem.

–Şey, aslında seçim tarihi belirlensin derken...

–İlk hafta da olmaz, uçağı servise bırakıcaz. Bakım için... Ama isterseniz bu ay sonu çıkaralım aradan.

–Kurabiyeler süper! Kıyır kıyır olmuş, insanın ağzında dağılıyor. Berna Hanım'ın eline sağlık.

–Teşekkürler. Seçim tarihi diyorduk...

–Şunun tarifini Berna Hanım'dan alsak da, biz de genel merkezde yapsak. Siz iade-i ziyarete geldiğinizde ikram ederdik.

–Olur. Kâğıt kaleminiz var mı? Yoksa ben vereyim.

–Var, var. Yaa arada sırada buluşalım böyle. Devlet meseleleri falan konuşuruz.

FİKRET BEKLER

Semra Can — CEYN BACI

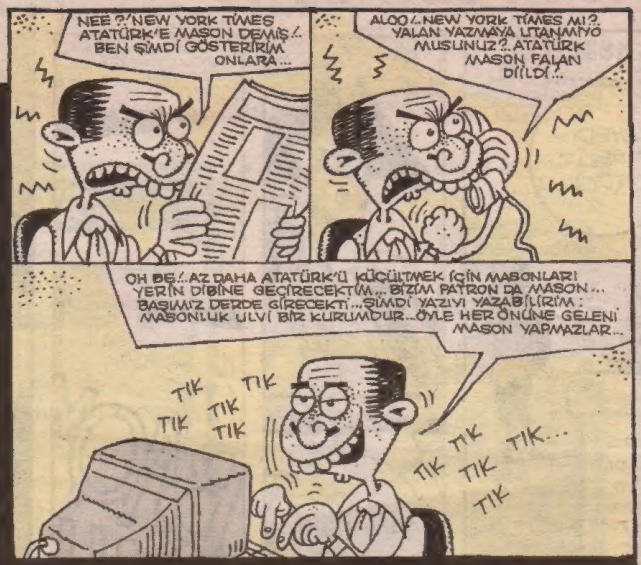

KİNCİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ...

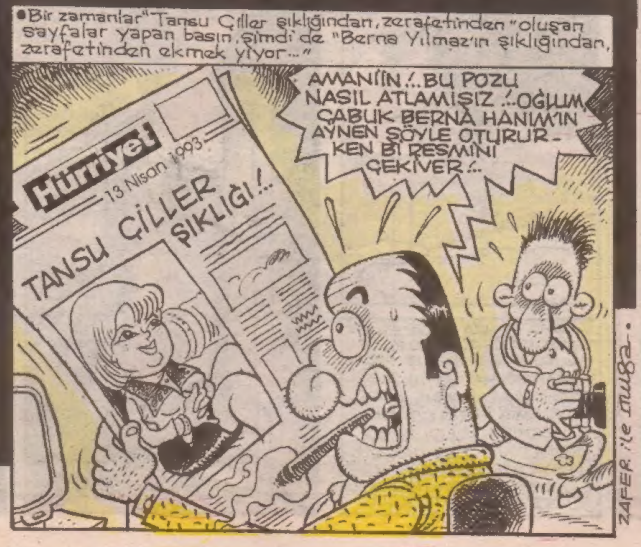

MEDYA GEYİĞİ *ile* HAFTANIN GEYİĞİ

–İşte geldim burdayım, ben geyikte ustayım! Bu hafta çok *"değerli"* (dolar bazında) bir konuğum var. Kendileri *"en çok reyting getiren sanatçılar"* arasında her zaman ilk sıralarda yer alıyor. Evet Sayın Hülya Avşar bunun sırrı nedir?

–Öncelikle herkese *"maraba Televole"* ay pardon merhaba Dinozor okuyucuları diyorum. Kusura bakmayın, sabah akşam Televole kameralarıyla muhatap olunca insan *"Gafbayan"* gibi ne söyleyeceğini şaşırıyor. Sorunuzun cevabına gelince, bu işin aslında sırrı filan yok.

–Ama medya *"saçınızdaki kepekleri"* bile manşete çıkarıyor.

–İyi de benim kepek sorunum yok ki, siz beni Neşe'yle karıştırıyorsunuz.

–Yanlış anladınız, ben sadece medyanın size olan aşırı ilgisini vurgulamak istemiştim.

–Doğru, medya benimle ilgileniyor, çünkü ben onların reyting kaynağıyım.

–Tamam işte! Ben de onu soruyorum, bu işin sırrı ne?

–Şöyle anlatayım. Çölün ortasında günlerce *"su, su, su"* diye inleyen yani *"hem içecek hem de işeyecek suyu kalmamış"* bir adam düşünün. *"Kum manzaralı cehennemdeki"* o adama internet bağlantılı bilgisayar mı versen daha çok işe yarar, yoksa bir şişe şaşal su mu versen? Tabii ki b şıkkı. İşte benim sırrım da bu. Yani Türk halkı ne isterse ben onu *"veririm!"*

–Gerçekten halk *"ne isterse"* verir misiniz?

–Artık veremem, çünkü sizin de bildiğiniz gibi uykusu 3 aydır bebek ağlamalarıyla bölünen bir kadınım.

–Ben de, tam onu soracaktım. Bebek bezi reklamından yüz milyarlar kazandınız. Ardından kızınızın görüntülerini on milyarlara satacakken nasıl oldu ben de anlamadım, toplum inanılmaz tepki gösterdi ve Zehra'nın doğumunu *"nakite"* çeviremediniz. Geçenlerde magazinci bir arkadaş Zehra ile ilgili bir fıkra anlattı. Siz sevinç içinde Kaya'nın yanına gidiyor ve *"Müjde bey, çocuğumuz konuştu"* diyormuşsunuz. Kaya da *"Baba mı yoksa anne mi dedi"* diye soruyormuş. Siz de *"Saçmalama Kaya, sen Zehra'yı diğer bebeklerle karıştırdın, tabii ki para dedi"* diyormuşsunuz!

–O magazinci kimse başına **Nadide Sultan**'ın göğüsleri büyüklüğünde taşlar düşsün. Benim tek amacım çocuğuma *"Beverly Hills"* düzeyinde bir gelecek hazırlamak. Lütfen beni *"Kaya'm, Zehra'm ve reytinglerimle"* yalnız bırakın.

–Neyse konuyu değiştirip rakipleriniz "Harika Avcı ve Hande Ataizi"ne geçelim.

–Aslında hiç gerek yok!

–Niye?

–Niyesi var mı, bu iki şahsiyet 100 yıl önce doğmuş olsalardı kesin **Ayşen Gruda** gibi evde kalırlardı. Bunların güzelliği estetik doktorlarına milyarlar vermeleriyle doğru orantılı. Tüm dünya temiz bir çevre için katkı maddeli ürünleri boykot ederken ben niye *"katkı maddeli güzelleri"* kendime rakip göreyim!

–Sayın Avşar maalesef yerimiz doldu. Size bol dekolteli, Zehra'ya da bol Molfix bezli günler diliyorum. Her tuttuğunuz reyting olsun.

BARIŞ ERTÜRK

EVARİSTE GALOİS'İN SON GÜNÜ

Soner Tuna

30 MAYIS 1832

ONYEDİ... ONSEKİZ... ONDOKUZ...

Ben Evariste Galois... Ülkem için ölmek olanağını bulamadığım için bana gücenmemelerini dostlarımdan rica ediyorum. Alçak bir aşiftanin ve bunun aldattığı iki kişinin kurbanı olarak gidiyorum. Hayatım sefil bir dedikodu içinde tükenecek...

...YİRMİDÖRT YİRMİBEŞ!...

BAOM BAU

Mezara, yalanlarla lekelenmemiş, yatansever kanın temiz vicdanını götürüyorum. Allahaismarladık! Halkın iyiliği için ne kadar yaşamayı isterdim... Beni öldürenleri affediyorum. Çünkü, iyi niyetli insanlardı...

21 YAŞINDAKİ DAHİ MATEMATİKÇİ GALOİS'İN YAZDIĞI SON SÖZLER İŞTE BUNLARDIR. GALOİS KARNINDAN VURULARAK DÜŞTÜ. AĞIR BİR YARA ALMIŞTI...

ONU HEMEN EVE GÖTÜRDÜLER; GALOİS ÖLECEĞİNİ ANLADI. AİLEDEN TEK HABERDAR EDİLEN KIZKARDEŞİ GÖZYAŞLARI İÇİNDE YETİŞTİ...

PAPAZ ÇAĞIRMALIYIZ EVARİSTE!...

HAYIR! HAYIR! PAPAZ İSTEMİYORUM. BANA ÇALIŞMA NOTLARIMI GETİRİN!

VAKTİM YOK! VAKTİM YOK!..

VAKTİ YOKTU. GALOİS ACILARINA ALDIRMADAN HEYECANLA NOTLARINA SARILDI...

ÖLECEĞİNİ ANLAYAN GALOİS, ATEŞLER İÇİNDE DAHA ÖNCE KAFASINDA KURDUĞU BÜYÜK KONULARI AKLINDA KALDIĞI KADARIYLA TOPLUYOR VE KAĞIDA DÖKÜYORDU. ARASIRA YAZIYI KEŞİYOR VE KENARA BİRŞEYLER KARALIYORDU. "VAKİT YOK, VAKİT YOK!" BU SON ÜMİTSİZLİK SAATLERİ SIRASINDA GÜN AĞARMADAN ÖNCE YAZDIKLARI...

"...DAHA SONRA GELECEK MATEMATİKÇİLERİ YÜZLERCE YIL HEYECAN İÇİNDE BIRAKACAKTIR. MATEMATİKÇİLERİ UZUN YILLAR UĞRAŞTIRMIŞ OLAN PROBLEMİN KESİN ÇÖZÜMÜNÜ VERMİŞTİ. BU GÜN BU ÖNEMLİ VE OLDUKÇA SOYUT OLAN KURAMIN BÜYÜK ÖNCÜSÜ VE KURUCUSU ÖLMEZ GALOİS'DİR...

GALOİS 31 MAYIS 1832 GÜNÜ YİRMİBİR YAŞINDA SABAHIN ERKEN SAATİNDE ÖLDÜ. GÜNEYDEKİ MEZARLIĞIN FAKİRLERİN GÖMÜLDÜĞÜ ÇUKURA GÖMÜLDÜ. BU GÜN EVARİSTE GALOİS'İN MEZARINDAN KIRIK BİR TAŞ BİLE KALMAMIŞTIR, ONUN KALAN VE TEK ÖLMEZ ANITI HEPSİ ALTMIŞ SAYFA TUTAN KENDİ EL YAZMASI OLAN GALOİS KURAMIDIR.

MEDYAZOR

REZALET NEDİR NE DEĞİLDİR?

REZALET

48 yaşındaki dönme Bülent Ersoy'un kendisinden 27 yaş küçük bir çocukla evlenmesi, Türkiye'nin en kutsal kavramı olan aile kurumunu zedeledi.

5 Nisan 1998 / Sabah

Yeni Akım

... Bülent Ersoy haberine bakıp ne sinirinizi bozun ne de moralinizi... Türkiye'deki sağlıklı aile yapısı –her şeye rağmen– büyük ölçüde ve ezici biçimde yaşıyor, yaşıyor...

RAUF TAMER
5 Nisan 1998 / Sabah

Bülent Ersoy'un evliliği üzerine Sabah gazetesi, nereden aklına geldiyse "kutsal kavram", "aile kurumu" ve "sağlıklı aile yapısı" gibi lafları diline dolamış. Sanki bugüne dek Bülent Ersoy haberlerini allayıp pullayıp sunan ve bunları yaparken de Ersoy'un cinsel tercihlerine hiç değinmeyen Sabah değildi. Köşelerinde "döneklere" yer veren Sabah'ın, kim olursa olsun bir insanın cinsel tercihini "rezalet" olarak değerlendirmesi, tek kelimeyle "rezalet"!

isiyle güneşlenirken fena yakalandı...

13 Nisan 1998 / Sabah

dedikodusu

Bu ne göbek

"Namusumuzun bekçisi" Sabah gazetesi, bu sefer de Aydan Şener'in göbeğinin peşine düşmüş. Şener'in göbeğinin şişmanlıktan mı, hamilelikten mi olduğunu araştırıyor. Kenan Erçetingöz liderliğindeki magazin ekibiyle Sabah, özel yaşamları kurcalayıp duruuyor. Ve bu haliyle ahlaktan, kutsal değerlerden bahsetmeyi hiç hak etmiyor.

LANETLİYORUZ!..

2 Temmuz 1993 tarihinde, provakasyon olduğunu herkesin bildiği, kurşunlarla ölenlerin unutulduğu Sivas Davası'nda, Amaçları, mukaddes değerlerine küfredilen bir toplantıyı protesto etmek olan müslümanları, adeta hedef gösteren ***İhlas Haber Ajansı*** ve gazetecilerini mahkum olan kardeşlerimizin adına kınıyoruz.

KIYAM GIDA

YORUM YAPMIYORUZ!

MEDYAZORTEST

1.atv'de meme kanseri tedavisi ile ilgili haberde hangi görüntüler kullanıldı?
a) Mayo defilesindeki mankenlerin yürüyüşü
b) Bir doktorun laboratuvarında yaptığı deneyler
c) Kanserli bir göğüse yapılan ameliyat

2. Rum asıllı George Michael'ın, tuvalette bir erkekle beraber yakalanması haberini Hürriyet nasıl verdi?
a) Kendini rezil etti
b) Hayranlarını üzdü
c) Rumları utandırdı

Yanıtlar: 1. a 2. c

DİYET
Y: Lütfi Ö. Akad O: Hülya Koçyiğit, Hakan Balamir, Erol Taş / 1974
DRAM ★★★ Ömer Seyfettin'in aynı isimli öyküsünden Lütfi Akad'ın senaryosuyla sinemaya aktarılan film, köyden kente gelmiş iki çocuklu bir kadınla, aynı fabrikada çalıştığı bir işçinin öyküsünü konu alıyor. Diyet, 12. Antalya Film Şenliği'nde Hülya Koçyiğit'e En Başarılı Kadın Oyuncu, Erol Taş'a da En Başarılı Yardımcı Erkek Oyuncu ödüllerini getirdi...
19.30 TRT 2

Hürriyet'in Kelebek ekinde Lütfi Akad'ın "Diyet" isimli filmi tanıtılıyor. Sayfayı hazırlayanlar "Diyet" ismini görür görmez, filmin öyküsünün Ömer Seyfettin'den olduğunu yazmış. Ama hemen arkasından yazdıkları, öykünün, diyetini ödemek için kolunun kesen adamın öyküsüyle ilgisi yok. Zaten Seyfettin'den uyarlanan bir başka Akad filmi. Bu bizim bildiğimiz. Kimbilir daha bilmediğimiz ne yanlış bilgiler veriliyor bizlere.

TİLKİ UYKUSU

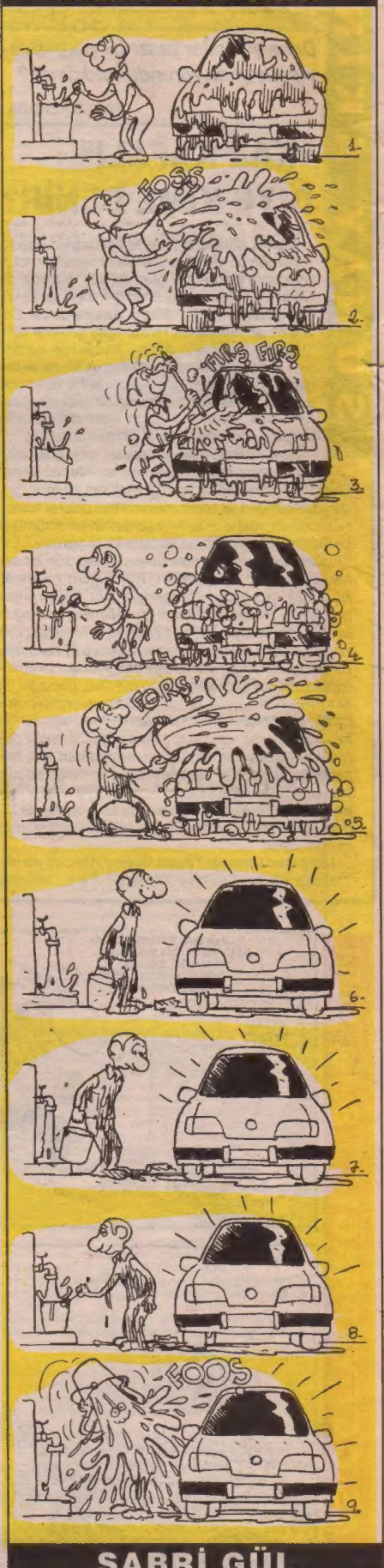

SABRİ GÜL

12 Şubat 1997 / Dinozor

Necmettin Erbakan:

"Refah Partisi demokrasiye saygılı olacak ve hep öyle kalacaktır. Bu parti genlim yaratacak kadar salak değildir. İlk fırsatta iktidarın nimetlerini halka sunacağız. Ve bu onurun tek sahibi olacağız. Şeriatın gelmesi için çalıştığımızı söyleyenler güç odaklarına yakındır. Üzülerek söylüyorum, belki de kandırmak için daha yalanlar atacaklar. Siyaset kavgalı olacak. Olsun varsın. Biz Müslümanlar, laiklere düşman değiliz. Ortalığı karıştıran kişilerin hakkından gelmesini biliriz!"

Bülent Ecevit:

"Sosyal demokratların birleşip bütünleşmesi benim de istediğimdir. Bunun dışında herhangi bir şey umurumda bile değil. Solun paramparça olması için çalışanların ne düşündükleri beni ilgilendirmiyor. Tek amacım, parti içi demokrasiyi zenginleştirmek ve bu demokrasiye muhalifleri sindirmek, yok etmektir. CHP'den gelen teklifleri değerlendireceğim. Sağdan gelecek hiçbir öneriye açık değilim. Yeter ki DSP e-mek versin. Bütünleşmenin gururu, Baykal kardesimle bana kalsın!"

İnternet şakası

İnternetteki "Yalanlar" adlı oyunun metninde, kapatılan RP'nin lideri Erbakan ile DSP lideri Ecevit'in sözleri, tam anlamıyla çarpıtılarak ilginç bir hale getirildi. Alt alta dizilen metinde satırlar birer birer atlanarak okununca, sürpriz ortaya çıkıyor.

11 Nisan 1998 / Hürriyet

Hürriyet bizim "Takıye Demeçleri"ni keşfetmiş. Bundan bir yıl önce Vedat Özdemiroğlu imzasıyla Dinozor'da yayımlanan demeçler, muhtemelen internet meraklısı bir okuyucumuz tarafından "e-mail" aracılığıyla arkadaşlarına gönderilince ve demeçler internette elden ele dolaşmaya başlayınca Hürriyet'in de ilgisini çekmiş. Demek Dinozor'un yaptıklarının Hürriyet'e haber olabilmesi için önce sanal ortamda yayılması gerekiyor. Gerçeklerin haber olabilmesi için önce sanallaşması gerekiyor. Elbette yazarı belli olan bu yazıların "anonim" metinlermiş gibi sunulması da ayrı bir "araştırmacı gazetecilik" başarısı olarak önümüzde duruyor. Bize söyleyecek tek söz kalıyor: "Günaydın Hürriyet!"

SUNAY AKIN

ORTA BAHÇE

Daha ne kadar yaşar bir gergedan yumuşamak zorunda kaldığında?

PABLO NERUDA

"KAZ KAFALI" DİYE KİME DENİR?

Ahmet Mithat'ın Paris'te hayranlıkla gezdiği yerlerden biri de Père Lachaise mezarlığıdır. Giriş kapısından aldığı plan ile şair **Alfrede de Musset**'in mezarı gibi istediği kabrin yerini kolayca bulan Ahmet Mithat, *'Avrupa'da Bir Cevelan'* adlı kitabında hayranlığını şöyle anlatır: *"Paris'te en ziyade nazar-ı hayretime çarpan şey, Per Laşez mezarlığı olmuştur. Mezarlık denildiği zaman hatıra gelebilecek şeklî suret orada asla yoktur. O da başkaca bir şehirdir ki sokaklarının, yollarının intizamı bizim daire-i belediyelere numune-i imtisal olmaya şayandır."*

Pere Lachaise'de gezinenler, pek çok ünlünün mezar taşıyla karşılaşırlar. Ahmet Mithat Efendi'nin gözlemlerini yazdığı kitabının yayınlanışından doksan dört yıl sonra mezarlıktaki ünlüler listesine bir sanatçı daha eklenir. Yaşantısının bir bölümünü cezaevlerinde geçiren bu sanatçı 1973 yılının 27 Eylül günü eşine yazdığı mektupta düşlerindeki bir senaryoyu anlatır: *"Şu sıralar düşündüğüm hikâyeler, kır, güneş, kaz, nergis özlemleriyle dolu. Hâkim unsur çocuklar. Eğer başarabilirsem güzel filmler yapacağım sevgili. Son hikâye öylesine basit ki, anlaşılması bile zor. Böyle film olur mu diyecek millet ve iki kelimelik. Bir çocuk, bir angut kazına âşık olur. Aklı fikri tahta tüfeğiyle onu vurmaktadır. Bütün gününü, gecesini bu kazın hayali doldurur. Bir gün yoldan geçen bir otomobil, hizasında uçan angut kazının sonu olur. Bir tüfek uzanır ve kazı vurur. Kaz sulara düşer. Vuranlar dururlar, fakat suya girmeyi göze alamadıkları için, basarlar gaza, giderler. Silah sesini duymuş olan çocuk, bütün gücüyle koşup, kazını her zaman yemlediği yerde arar. Beline kadar sularda çırpınır ve sonunda ölmüş kazı bulur. Artık dünyası yıkılmıştır, kendini tutamaz ve ağlar."*

Mektubun sonunda **Yılmaz Güney**'in imzası yer alır. Yazıldığı yer ise Selimiye Kışlası'dır. Pere Lachaise mezarlığının tarihi dokusuna hiç de uymayan bir kabri olan sanatçının üstünden, memleketinden göç eden yaban kazları da geçmemektedir. Yılmaz Güney'in mezarının aykırı duruşunun nedeni, bir gün nasıl olsa ülkesine dönecek düşüncesiyle misafir kabul edilişi olabilir mi? Vurulmuş bir kazın heykeli ne de güzel yakışır mezarının üstüne...

Tarih sayfalarına bir göz attığımızda ise bir kaz heykelinin Romalı askerler tarafından her yıl düzenlenen törenlerde taşındığına tanık oluruz. Altın bir kaz heykelinin gezdirildiği törenin amacı, milattan önce 390 yılında kazanılan bir zaferi kutlamaktır. Bir gece, Roma'ya baskın düzenleyen Galyalılar başarıya ulaşamazlar. Yenilgilerinin nedeni, Romalı askerlerin, kazların bağırtıları sonucu baskını haber almalarıdır.

Galyalılar **Attilâ İlhan**'ın şu dizelerini okumuş olsalardı belki de daha dikkatli davranırlardı:

ıssızlığın kalınlığı çökertir sazlıkları
önlenemez çünkü
sırma gibi panıldar yalnız arasıra
görünmez kazların ıslıkları

Ama kazların el üstünde taşınması fazla uzun sürmez. Popolarının sıradan insanlardan daha duyarlı olduğuna inanan kral ve onun çevresindekiler, tuvalet sonrasında silinmek için kaz tüyü kullanmaya başlarlar. Ancak tüyleri tuvalet kâğıdı niyetine kullanmak hiç de kolay olmaz. Sorun, ölmüş bir kazın boynunun ayrıcalıklı popoların silinmesi amacıyla sarayın tuvaletlerine konulmasıyla çözümlenir.

Akgün Akova bir şiirinde şu soruyu sorar: *"Neden V şeklinde uçar yaban kazları"*... Bu soru epeyce düşündürdü beni. Sonunda buldum yanıtını: Kuşları çok iyi tanıyan, askere alınmadan önce onların kırık kanatlarını iyileştiren bir çoban, savaş alanında nöbet tutarken çalıların arasından bir ses duyar. Sinsice yapılan bir saldırıyı gerçekleştiren karşı taraf askerlerinin haberleşmek için çıkardıkları bir kuş sesidir duyduğu... Ama bu kötü takliti hasta bir yaban kazı sanır bizim çoban... Ve ona yardım etmek düşüncesiyle silahını yere koyarak çalıların arasına uzatır ellerini. Tam o sırada bağırmasın diye ağzı bir el tarafından kapatılır ve kasatura ile boğazı kesilir.

Çobanın hüzünlü hikâyesini yalnızca oradan geçmekte olan yaban kazları bilirler. Sürüden ayrılan bir yaban kazı, çobanın henüz soğumamış bedenine doğru yaklaşır ve boynuna asılı künyede yazılı olan adı okur: Victor, Vladimir, Vicente, Vincenzo, Vakalo, Verlaine ya da Veysel... Künye kanla kaplandığı için öğrenemez çobanın adını. Yalnızca baş harfini okuyabilmiştir: *'V'*...

İşte, o günden beri yaban kazları gökyüzüne V harfini çizerek göç ederler!..

Göç ederlerken de, sürünün önünde hep aynı kazın uçmasına izin vermezler. Liderlik sürekli olarak değişir. Bu yüzden, koltuk kapma derdinde olan politikacılara *'kaz kafalı'* demek, bu hayvanlara yapılacak en büyük haksızlıktır.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI — Sefer Selvi

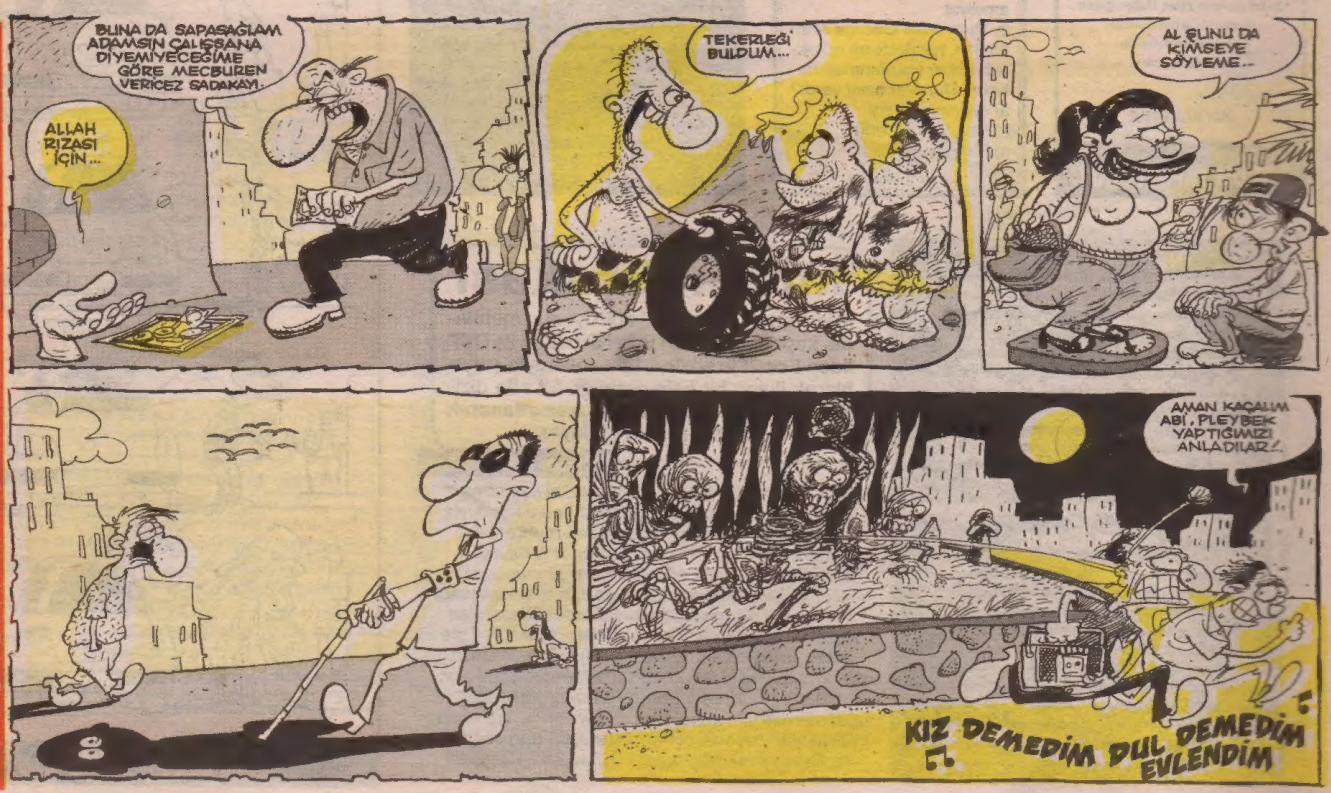

DERYA SAYIN

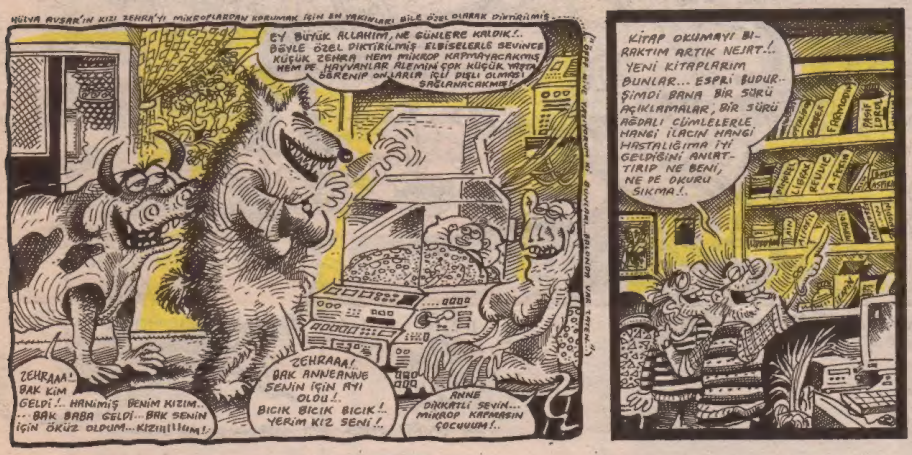

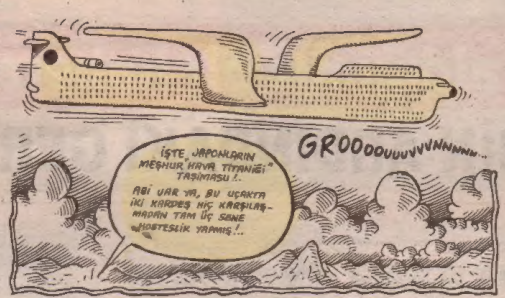

ALTAY MARTI

PALTO

Babama...

Peygamber Camii'nin hemen yanındaki metruk yazıhaneye vardığımda babam henüz gelmemişti. Gececi kâtip Salih, balkonun ayakucuna attığı elektrik ocağında çay yapmakla meşguldü. Beni görünce hemen ayağa kalktı ve *"Vaay, hayırdır, sen buralara gelesin"* diyerek boynuma sarıldı. Sonra da tüm ezik insanlara özgü telaşla, *"Buz kesmiş her tarafın, gel, gel de biraz ısın"* deyip, kolumdan tutarak ortada için için yanan kömür sobasının yanına çekti. *"Son araba altıbuçukta kalkıyor. Ya hesap-kitap işine takılmıştır, ya da dolmuş bulamamıştır. Biraz sonra burada olur herhalde baban"* diyerek konuşmaya devam etti ve arkasından da merakla sordu: *"Hayrola, ne işiniz var?" "Önemli bir şey değil"* diye geçiştirdim. Ayrıntıyı kendimize sakladım. Sobanın iki yanında, ayakta, ellerimizi ısıtarak biraz daha sohbet ettik. İşler biraz karışmış. Hem zam geldiği için, hem de kış fena bastırdığı için pek yolcu olmuyormuş, otobüslerin çoğu benzin parasını bile zar zor çıkarıyormuş. Arka arkaya bir sürü dert anlattı Salih. Öylece dinledim. Tam çayımızı yudumlamaya başlamıştık ki, babam göründü kapıda. Merhaba, dedikten sonra, *"Ulan kabir azabı gibi bir şey bu hava be"* diye söylene söylene girdi içeriye ve sobaya doğru yürüdü. Gerçekten de çok azılı bir hava vardı dışarda ve belli ki kış bir ceza olarak geliyordu bu yıl da.

Salih'le babam ertesi günkü yolcu durumunu gözden geçirip, para alışverişlerini yapmaya koyulmuşken ben ikinci çayımı doldurmuş, eski gazetelerden birine göz atıyordum. Yarım saat sonra "iş" konuşmasının bittiğine kanaat getiren babam aniden ayağa fırladı ve *"Haydi"* dedi, *"haydi çıkalım evlat!"*

Balıkçılarbaşı'na doğru yöneldik. Soğuk ve duman rengi bir hava her yeri zaptetmişti. Çok hızlı adımlarla yürüyorduk. *"Şart değildi be evlat"* dedi bir ara babam, *"Ben bununla idare ediyordum işte."* Sesi biraz mahcup gibiydi. *"Çok eskimişti artık baba. Hem kendime de bir tane alacağım"* diyebildim.

Palto almaya gidiyorduk. Babamın üzerindeki palto onüç-ondört yıllıktı. Diyarbakır'a ilk geldiği yıllarda almıştı. Koyu kurşuni rengi solmuş, ilikleri bollaşmış, iki-üç düğmesi kopmuş, astarı defalarca parçalanıp yamanmış ve bir hayli eprimiş bir paltonun artık bir tarafa atılma vakti gelmişti. Azgın kış aylarının yağmur, kar, toz, çamur ve rüzgârının izi ve kokusunu üzerinde taşıyan bu palto, sadece *"kırkdokuz kiloluk ve doğal olarak hep zinde"* olan babamın cılız bedenini sarıp sarmalamakla kalmamış, kablolarla hat çekip de aydınlattığım arkadaki odamızda soğuk akşamlarda ders çalışırken omuzlarıma aldığımda içimi ısıttığı gibi, yine ayazın bol olduğu gecelerde bana ya da kardeşlerimden herhangi birine ince yorganların güçlerinin yetmediği zamanlarda battaniye vazifesi de görmüştü. Hem üstüne üstlük tütün tiryakisi babamın kokusunu da taşırdı, ama eskimişti işte. Her şey gibi o da hem eskitmiş, hem eskimişti.

Paramız vardı ve palto almaya gidiyorduk. Bir yandan fakültede okuyor, bir yandan da varsıl ailelerin çocuklarına *"özel ders"* veriyordum. O döneme göre iyi gelir elde ediyordum. Değil palto, memleketin yarısını bile satın alabilirdim.

Balıkçılarbaşı'na ulaştığımızda bir-iki seyyar satıcı dışında kimse yoktu etrafta. Köşedeki kahvenin buharlı camlarından görebildiğim kadarıyla içerisi ağzına kadar doluydu. Dolmuş durağının yanından geçip çarşıya girdik. Çarşı her zamanki gibi çarşıydı. Hemen girişte kasketli, şalvarlı beş-altı köylü it oturuşuyla yaşlı bir tütün satıcısını çevrelemiş, sarma cigara içiyorlardı. Az ötede cızlavit, kes, Japon kösele ayakkabıların olduğu harabe dükkânlar başlıyordu. İç içe geçmiş ıslak, karanlık sokaklar, birbirine sırtını vermiş dükkânlar, cevval satıcılar, dükkânlardan taşan envai çeşit eşyalar, her taraftan gelen nem, küf, tütün, esvap, ayakkabı, lastik, karışımı bir koku! Kumaş topları, pazen, basma giysiler, ispirto rengi yeşil-siyah takım elbiselerin üst üste yığıldığı, artarın da askılarla dükkânların tavanlarına asıldığı sokağa girdiğimizde paltocuları da gördük. Bir süre babamla uzun uzun izledik paltoları. Kumaşların kalitelerine, kalınlıklarına baktık; fiyatlarını sorduk. Sonra aklımızın yattığı bir dükkâna girdik. Üç-beş paltoyu teker teker denedik üstümüze. Köşedeki üst tarafı kırık aynada yakışıp yakışmadığına baktık. Sonra pazarlık başladı. Babam bir etkisi olur düşüncesiyle, biraz daha fiyat kırdırmak için hep aynı şeyi söylüyordu: *"İki tane alacağız, ama bak!"*

Sonunda anlaştık. İki büyük torbayla dışarıya çıktığımızda akşam yavaşça vurmaya başlamıştı çarşının çok çiğnenmiş nemli sokaklarına. *"Bir lahmacun yiyelim mi evlat"* diye sordu babam. *"Yiyelim"* dedim ve *"Diyarbakır Lahmacun Merkezi"* diye iddialı bir tabelası olan, fakat gerçekte beş kişinin zor sığabileceği sünepe dükkânı aramaya koyulduk. Hepsi birbirine benzeyen sokaklarda dönüp durduk. Önlerindeki televizyon, buzdolabı, çamaşır makinesi, elektrik sobası, ütü ve diğer ev aletlerini *"akşam pazarı"* diye bağırarak satmaya çalışanların yanından geçtik. Bunlar profesyonel satıcı değillerdi. Taksitle aldıkları eşyaları, paraya çok kamandıklarından, neredeyse yarı fiyatına satıp toplu para elde ederlerdi. Taksitler günü gelir ödenirdi nasıl olsa. Allah kerim!

Sonunda bu satıcılardan birinin tarifiyle lahmacuncuyu bulduk ve karnımızı doyurduk. Tüm ağır yemeklerden sonra demli bir çay çok iyi gider. Bildiğim bir çayocağı vardı. Oraya gittik. Tahmin ettiğim gibi buranın müdavimi sekiz-on kör yine oradaydı. Başlarında namaz takkeleri, yanıbaşlarında bastonları, bir yandan birbirlerine *"Hafız"* diye hitap edip memleket meselelerini tartışırlarken, bir yandan da duvara mıhlanmış iki taraflı eni dar sedirde yanyana dizilmiş müşterilerin hemen ayakuçlarına paralel uzunca bir mangalın üzerindeki ufak cezvelerde pişen kahvelerini yudumluyorlardı.

Biz de bir köşeye iştik babamla. Çaylarımız geldi ve bence biraz cık mutluydu. Babam paltonun olduğu torbayı nedense hiç elinden bırakmıyordu.

Eve doğru yollandığımızda hava iyiden iyiye ejderha kesilmiş, rüzgâr alay eder gibi esmeye başlamıştı. Yanımızdan akşamı yarmaya çalışan sarsak arabalar geçiyordu. İnsanlar telaşlı adımlarla bir yerlere koşturuyorlardı. Baktım, çoğunun paltosu yeni değildi.

Eve yetiştiğimizde annem karşıladı bizi. Palto aldığımızı söyleyince, *"Hele giyinin de bir göreyim"* dedi. Evin içinde biri genç, diğeri yaşlı iki manken gibi bir aşağı bir yukarı dolanmaya, bir önümüzü bir arkamızı göstermeye başladık. *"Bu yıl bu paltolar moda anne! Hah, hah, haa!"*

"Vallahi çok yakıştı ikinize de" diyerek memnuniyetini belirtti annem. Sonra da babamın somya üzerine bıraktığı eski paltosunu alıp eski eşyaların bulunduğu arka odaya doğru yöneldi. O anda babam gür bir sesle, *"Hanım, götürme onu!"* diye bağırdı arkasından: *"Getir, yine eski yerine, duvara as!"*

Yaşamlarının uzunca bir dönemi yoksunlukla geçenlerin sadece endişe, korku, sıkıntı ve sevinçleri değil, bağlılıkları da büyük olur. Ama artık biraz güçlüydük. Bu yüzden annem eski paltoyu arka odaya götürdü. İyi de etti.

ALP'HABE

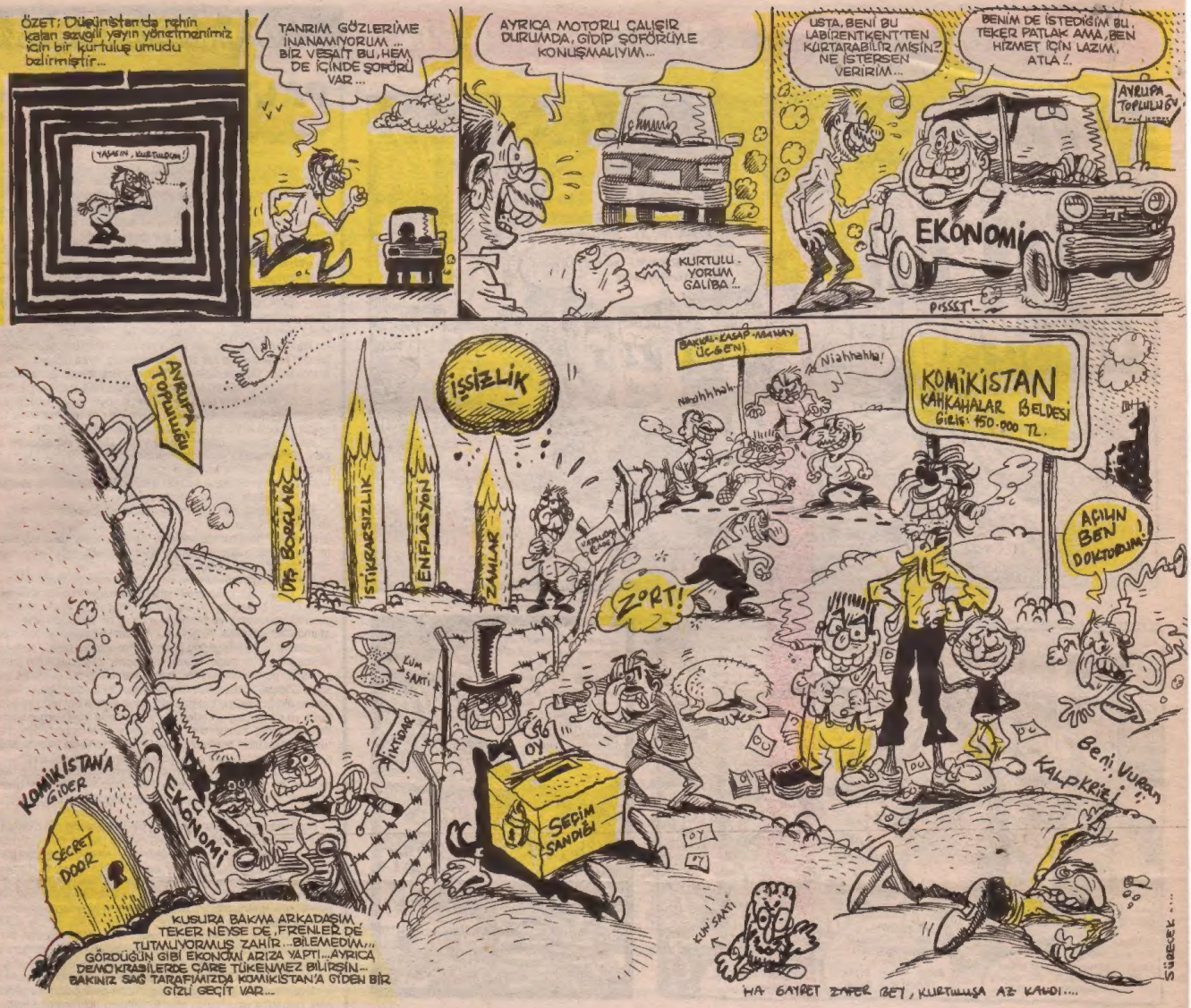

Son anda aldığımız bir habere göre...

HABERLERİN ARDINDAKİ GERÇEKLER

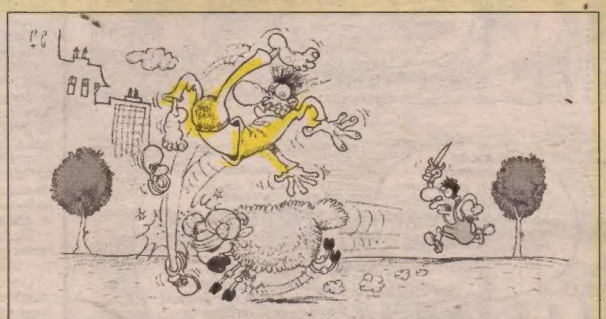

PKK lideri **Abdullah Öcalan**, askerlere sitem ederek kendisine mektup yazmalarını istemiş. Öcalan yakında, *"Aslında mektup da kesmez, internet üzerinden* **Karadayı** *ile chat yapalım. Benim adresim www. Abdullah.com"* de diyebilir.

Cinsiyet değiştirmek zorlaştırılıyormuş. Gerekçe herhalde **Bülent Ersoy**'un evlilik tantanası. Gazete okurunu okur olarak değil de **Turgut Özal** ruhuyla müşteri olarak gören, basın emekçilerinin bayram izinlerini hür teşebbüs şiarıyla gaspeden Sabah gazetesi bütün bir topluma Bülent Ersoy'un evliliği üzerinden ahlak dersi vermeğe kalkıştı ya... Yani **Mazhar-Fuat-Özkan**'ın dediği gibi kafiye olsun diye değil ama cinsiyetle uğraşacaklarına zihniyetle uğraşsalar ya..

THK geçen yıla oranla üç kat daha fazla deri topladı. Şeriatçıların sinirden derileri pul pul dökülmüştür herhalde. Bu nedenle cildiyeciler de üç kat fazla daha iş yaparlar mı acaba?

Kurban bayramında yüzlerce insan kurban kazalarında yaralanmış. Kimi elini, ayağını kesmiş, kimi gözünün üstüne koçun boynuzunu yemiş, kimini boğa tepmiş, kimi alışveriş için el sıkma adetinde işin bokunu çıkarınca haliyle kol yerinden çıkmış. Kimi pazarlıklar da kavga dövüş karakolda bitmiş. Ne o, halkım yılda bir sevap işleyip Allah'tan kanaat toplayacak ya... Kimin var böyle halkı be...

Sezen Cumhur Önal'ın bestesini üstelik içerideyken cebellezi eden **Haluk Levent** cezaevinden çıktı. Sezen Cumhur acayip sinirli. Sanatçıyı yeniden içeriye sokmaya çalışıyor. E ama haksız mı yani?

Havalar ısınmaya başlayınca piknikçiler de çayır çimene, börtü böceğe köfte-mangal, çacık-rakı ruhuyla ormana dalma sezonunu açtılar. Bu sezon açılışı orman yangınlarını da başlattı. E? Kimin halkı doğayla bu kadar iç içe, doğayı bu kadar sever be hocam.

Hürriyet gazetesi **Berna Yılmaz**'a yalakalığı sürdürüyor. Gazetenin haberinde başlık şöyle idi: Spor şıklık, Berna Yılmaz, Louis Vuitton el çantasıyla seçici tarzını gözler önüne seriyormuş. Bu konuya daha önce Medyazorda değinmiş, bir dönem **Tansu Çiller** yalakalığı yapan İkitelli medyasının zirvelere nasıl ulaştığını anlatmıştık. Biraz insaf. Teşvikler, ayrıcalıklar, krediler, avantalar, lavantalar için yalama faaliyetine bu kadar alelen girilmez ki... Spor şıklıkmış... Hedi lenn!...

METİN HAKYERİ

e-mail: hakyeri@yahoo.com

NE KİMSE SORAR HALİM APTÜLİKA NE HALDEN ANLAYAN BULUNUR

BİR SINIF SAVAŞÇISI

Bizim kuşağın dolarla tanışması, bugünkü kuşağa göre geç olmuştu. Benim de ilk olarak dolar ile yüz yüze gelmem **Özal**'dan sonra gerçekleşmişti. O sıralarda etrafı döviz büfeleri sarmıştı, ufak veletler bile harçlıklarını bile dolara yatırıp 1 koyup 3 alma sevdasına kapılmıştı. Oysa kendi çocukluğumu hatırlıyorum da; dolar işaretini İş Bankası'nın amblemi sanırdım, o da aklıma bankayı falan değil de o günün demir kumbaralarını getirirdi... Büfe denilince, tost, meşrubat satılan yerleri anımsayan bir kuşaktan geliyorduk. Ama tost alınan, hadi bilemedin sigara aldığımız *"büfe"* kavramı, o yeşil kâğıtları almak için bol sıfırlı paralarımızı verdiğimiz yerlerde de kullanılacaktı. Özal'dan sonra sadece *"büfe"* sözcüğü değil, kavramların hepsi karışacaktı bir anda. Bu arada bazıları da onun sofrasında pinekleyerek yeni parsalar toplarken soldan sağa nefis *"U"* dönüşleri yapılıyordu. Yalan da her zaman hazırdı. *"Gerçek devrimci Özal"* ya da *"çağ atlatan adam"*. Oysa o her zaman bir görev insanı ve sınıf savaşçısıydı. 12 Eylül'den sonra bir *'demokrasi kahramanı'* gibi gösterilen Özal, 80 öncesinde *'24 Ocak'* adlı kararların da mimarıydı. O *"24 Ocak kararları"* ki, emekleriyle geçinenlerin sırtına binen *'acı reçeteler'*di. Hayali ihracat, köşe dönmecilik, alaturka liberalizm, kara para, sırdaş hesap, mafya, özelleştirme, emperyalizme çekilen kıyaklar... Hepsi o *"kararlann"* insanlık âlemine kazandırdığı yeniliklerdi.

Ama itiraf edelim ki; o, hiçbir zaman bir hain olmadı. Hatta bir *'sınıf savaşçısı'*ydı ve sınıfına hiç ama hiçbir zaman hıyanet etmedi. Kapitalizme hizmet ederken *"Ben zenginleri severim"* demeyi ihmal etmemişti. Üstelik de bir devrimciydi. Hem de gözüpek bir devrimci... O nasıl mı bir devrimciydi; kelimenin tam anlamıyla bir *"karşı devrimci"*ydi. Bu yolda *"Anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz"* diyerek emin adımlarla mücadelesine devam etmiştir.

"Ben zenginleri severim" yaklaşımını kendine şiar edinmiş olan bu mücadele insanı, yılmaz bir sınıf savaşçısıydı. Bunu 80 öncesinde de sınıf savaşı tarihine altın harflerle yazdıracaktı. 1976 yılında sendikal mücadelesini Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası'nda (MESS) yoldaşlarıyla omuz omuza vermişti. Patronların sınıfsal örgütü MESS'in, işçi sınıfının sendikası DİSK'e karşı sendikal-sınıfsal savaş aygıtına dönüşmesinde rol oynamıştı.

Yaşamı boyunca tüm benliğini kapitalizme ve onun ideolojisine adamış bir militan olan Özal, *"aydınlanma devrimi"* ve cumhuriyetin tüm kazanımları ile hayatı boyunca yiğitçe savaşmıştır. Açık alınla çıkılıp demir ağlarla örülen Anadolu ihtilaline *"Demiryolları komünizmdir"* diyerek direnmiş ve yerine pazarın sömürgeleşmesi olan *"otoyolları"* ile memleketi paketlemişti. Çokuluslu şirketlerin gözdesi, enternasyonalist anlayışta liberal bir savaşçı yoldaş olan Özal, ülkenin kaynaklarını *"özelleştirme"* adıyla emperyalist çıkarlara püfür püfür açmıştı.

"Benim memurum işini bilir."
"Onları nasıl kıç üstü oturttum."
"1 koyup 3 alacağız" gibi vecizleriyle, kültür yaşamına yeni değerler katan Özal ve dönemi öylesi kazınmıştır ki, açtığı yaralar, sıkıntılar hâlâ aşılamamıştır.

Aydınlanma devriminin ve cumhuriyetin tüm kazanımlarını tersine çeviren Özal için bugünlerde bir anıt-mezar hazırlanıyor. Böylesi bir sınıf savaşçısının, tarih sahnesinde yerinin bir anıtla kazınması gerekli. Gerekli olması bir yana, geç kalındı bile. Buraya kadar her şey normal! Amma velâkin anıt-mezarın oluşmasında büyük bir yanlışlık yapılıyor.

Bu öylesi bir yanlışlık ki, büyük sınıf savaşçısının kemiklerini sızlatacak denli... Neredeyse onun mücadelesine bir hakaret niteliği taşır vaziyette. Şimdi sıkı durun! Koltuklarınıza uzanıp dolarlarınızı okşarken beni dinleyin hele... Anıt-mezarın yapılmasındaki haksızlığı anlatacağım. Özal'ın anıt-mezarını ne acıdır ki devlet yaptırıyor. Üstelik onun yaşamı boyunca sevmediği (hatta nefret ettiği) emekçi halkın cebinden kesilen vergilerle yapımı finanse edilecek bu anıt-mezarın... Yaşamını emekçi sınıfa karşı mücadele ile geçirmiş ve bunu da *"Ben zenginleri severim"* sözü ile şiar haline getirmiş, burjuvazinin militanına ve dahi onun hatırasına yapılmış bir hakaret olarak görüyorum. Dünya kapitalizmi için gözü pek bir şekilde mücadelelere adanmış ömürlerin sahibi insanlara ne zaman sahip çıkacağız. 300 milyar gibi bir rakamı karşılamak için ne bir hayali ihracatçı, ne bir çokuluslu şirket, ne bir tarikat, ne bir zengin sponsor olmak için ortaya çıkmıyor. Yazıklar olsun hepinize, yazıklar olsun... Ömrünü serbest piyasa, hür teşebbüse adamış bir insanı; devletçi sistemin eline bırakmak, bundan büyük hayırsızlık olur mu? Verilen mücadeleler boşuna mıydı!

300 milyar gibi bir rakam için sponsor olacak hür teşebbüs yok mu? Bu efsanevi sınıf savaşçısı kimin için savaştı, mücadele etti... Anısına bu denli saygısızlık edilebilir mi? *"Serbest piyasa şartları ve liberalizm"* için yaptığı tarihsel mücadele bir çırpıda unutulacak mıydı? Türkiyê burjuva sınıfının gözü pek savaşçısını; emekçi halkın vergilerine muhtaç et... Memleketi otoyollarla ören, MESS direnişiyle efsaneleşen, özelleştirme ve serbest piyasa şartlarıyla liberalizmi inşa eden bu savaşçı böylesi unutulacak mıydı?

TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK nerdesiniz hani!.. Siz zenginler kulübünün evlatları, bu gidişe *"dur"* demeyecek misiniz? Siz bütün dünyanın patronları, zincirlerinizden başka kaybedecek neleriniz var?.. Haydi! Bütün dünyanın ezen patronları, zenginleri birleşin ve 300 milyarı toplayın... Toplayın ki, sınıf savaşçınızın anısını yaşatın.

Haydi liboş yoldaşları safları sıklaştırın, bu kavga sosyal devlete karşı, bu kavga hür teşebbüsün sömürü kavgasıdır. Özelleştirin, hırlaşın, aksırıncaya ve de tıksırıncaya kadar yiyin...

dandini

İsim babası Katoz Hayri

–Ooo!.. Hoşgeldiniz neşeli gençler...
–Hoşbul..uk Katoz abı.
–Anlatın bakalım...
–Katoz abı.. Biz 16 sayfalık bı mizah dergisi çıkarıyoruz.
–Tirajınız boi olsun... Dergi adı istiyorsanız, bulmam... Son buldu̇um ad Dinozor'du... Şimdi yok yere onu aşmak istemem...
–Yok abı. Dergiye ısım değil, birinci sayfasına d şında ad nın yazılı olduğu yere bı şey bulamadık
–Nasıl yani?.. Bu ilk sayfa, diğer 15 sayfadan çok mu farklı olacak?..
–Yoo!.. Kattiyen... Hatta, bu ilk sayfayla diğerleri birbirini tamamlayacak...
–Yanı tencere yuvarlanıp kapağını bulacak...
–Evet!..
–Tencereye diğer 15 sayfa desek...
–Eee...
–Kapağa da biz yine kapak diyelim.
–Evet! Kapak! Çok güzel! İlk sayfam z n adı kapak olsun!
–Bravo! Hemen kavradınız!
–Sağol abi!
–Heyl Gençler! Dağıtı[illegible] dikkat edin! Bayileri iyi denetleyin. Bol şans!

İNTER-LEKTÜEL

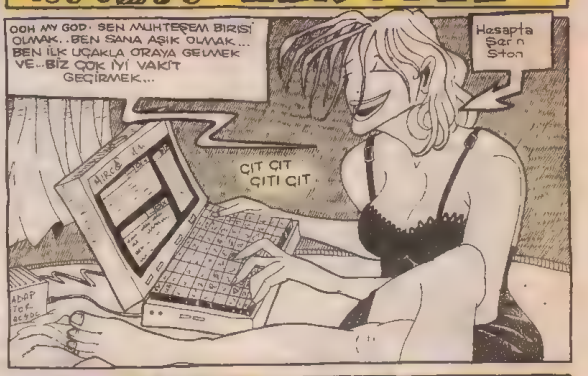

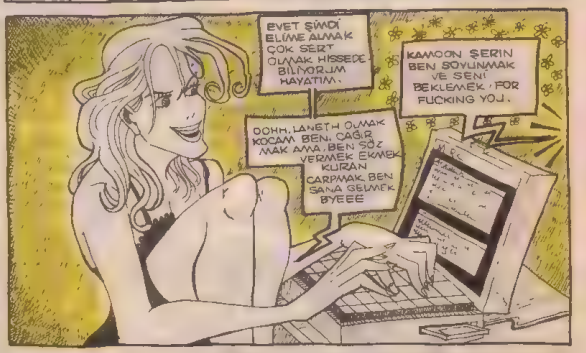

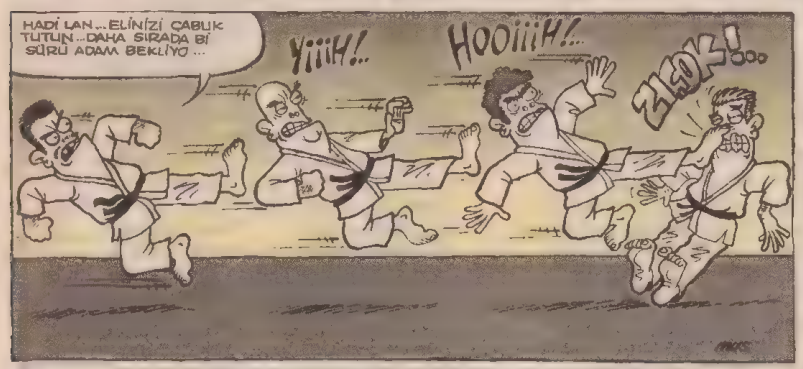

BABACIM BUGÜN BİR HATUNLA RANDEVUM VARDI...AMERİKALI BU KARI...TAAA ORADAN GELİCEKTİ. ULAN KESİN ŞU ŞİŞKO EMPERYALİST KARILAR - DANDIR ... SANA RASTLADIĞIM İYİ OLDU, EKMEK İÇİN BAHANE ÇIKTI
HELAL BABA KESİN MAYMUN GİBİ BİŞİDİR. İYİ YAPTIN... BAK İÇİYOZ, NE GÜZEL.
* Sharon Stone Rulezzzz

SAĞIR HİKMET

Altay Martı / Sencer

Devamı arka sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

Söyleyeceğime inanmayacaksınız. Neredeyse onbeş yıl o kesti saçlarımı. Artık biraz büyüdüğümüz için bize kaba saba davranmıyordu. Geçen süre zarfında onun dükkanı medeni durumu, sevdiği müzik türü, deliliği ve az işiten kulakları değişmemişti. Biraz yaşlanmıştı o kadar. Artık alabros traş oluyorduk, ama hala çekiniyorduk ondan.

Sonra ayrıldım o kentten. Hayatıma ne berberler ne kuaförler girip geçti. Yıllar sonra o mahalleye gittiğimde bir çok insanı sorduğum gibi onu da sordum. Anlattılar: İyi gitmemiş işleri, iyice delirmiş, ortada kalmış. Bazen elinde bir makas sokak aralarında dolanır durumuş.

KIPIRDAMA ENSEYİ ALACAĞIM...

EYVAH! YİNE ÇEKTİ USTURAYI. YOK ARKADAŞ BU SON BİR DAHA GELMEYECEĞİM..

GEL KEŞEYİM! ÇUF, ÇUF, ÇUF!

ANAA! SAĞIR İSMET!

Üzülmüştüm. Ne de olsa yıllarca başımızı emanet etmiştik ona, emsemizi, boynumuzu. Fena mı olurdu yani ömrünün sonunda kimseye muhtaç olmadan yaşasaydı, onca yılın sanatkarıydı...

BİTTİ

SEF! DİKKATLİ DÜŞÜN... DUDAK OKUMA UZMANLAR! VAR..!

PEKİ YA BU???

EEE...FF... FIRKATEYN?

HIMMM... DENGELERİNİ KAYBETMİŞLER..!

Geceyarısı Dinozor'u basarak, bu köşeyi zorla ele geçiren üniversiteli çizer SERKAN ALPAY

PEK YAKINDA!

Esat Kıratlıoğlu, siyasi yaşamında başından geçen anıları "Yaladığım Günler" isimli bir kitapta topluyor. Önümüzdeki günlerde piyasaya çıkması beklenen ve siyasete yeni atılacak olan gençler için bir kılavuz niteliğinde bulunan kitaptan bazı bölüm başlıkları şöyle:

- ***Dünyaya Merhaba:*** Ebemin Adı Tansu
- ***Okul Hayatım:*** Yüzümdeki çiller, bana gurur veriyor.
- ***Üniversite Günleri:*** Saç bakım sanatını öğreniyorum.
- ***Siyasete Nasıl Atıldım:*** Saç bakım sanatında yeni metodlar

DENİZ BAYKAL'IN TELESEKRETERİNDEN NOTLAR

Deniz Bey, cins misin kardeşim sen? Niye arayıp duruyorsun beni? Senin yüzünden günaşırı telefon numarası değiştiriyorum, Rahşan'a bile vermiyorum, nerden buluyorsun da arıyorsun beni? Mesut Bey gizlice Telekom'u sana mı bağladı yoksa? Arama beni! Notlarını dinlemiyorum, dinlemediğim gibi üstüne Kral TV'de ne varsa onu çekiyorum gıcıklık olsun diye. Birleşmicem işte! Keyif benim, taban benim. Birleşiim de bu yaşta kurultaylarda sırtıma sopa mı yiyim? Aaa, yeter be!

Alo, ben Necmettin muhterem! Bakınız, bu bayramda da deri gerginliği yaşandı, buna bir nihayet verelim artık. Şevki Yılmaz'ı İskoçya'ya yolladım, Edinburgh Enstitüsü'nde derisiz koyun üretmek için temaslara başladı. Siz de destek verin, artık ülkemiz derisiz koyun cenneti olsun. Beni aramak isterseniz Fazilet'i yoklayın, onlar beni bulur. Bu arada, Fazilet'in amblemi nasıl? Biz zati yıllardır nüfus planlamasına karşı değil miydik? Eh eh eiheh... Hayırlı günler!

Alo Deniz, ben Erdal İnönü. Futbol Federasyonu'yla anlaştım, artık İnönü Stadyumu içinde, "Deniz tarafındaki kale" diye bişey olmıcak, haberin olsun! Oraya sur yaptırılacak, "Sur tarafındaki kale" denilecek! Babamın stadında senin adını duymaktan gına geldi yahu! İntikam, intikaaam!

Alo, sayın Baykal, ben Niğde il teşkilatından Selami. Şu an burada 83 adet hizip var, zor durumdayız. Hayır, zaten 70 kişiyiz, nasıl olur? Bi el koyun da, kaçak hizipleri önleyelim beyefendi. İyi günler!

Ee... İyi günler... Ben Mesut, Deniz Bey... Biliyorum, sizi çok yordum ama, hazirana kadar sabredin, sonra serbest bırakıcam. Vallahi billahi. Bu son. Zaten haziranda Dünya Kupası var, siyasetle kim uğraşır? Çekeriz blucinleri, açarız biraları, oooh, gelsin Brezilya, gitsin Nijerya! Bakınız, Nijerya sürpriz yapabilir he! Haziran da öyle geçer, temmuz, ağustos zaten yaprak kımıldamaz, eylülde yemin ederim olay bitecek! 1 Eylül'den itibaren özgürsünüz! Ama 1 Eylül, Dünya Barış Günü. Bu yıl bir ay kutlayalım diyorum, barış mükemmel bişii! Ekimde konu kapanır! Kesinkes! Bu da erkek sözüdür! Notumu alınca beni aramazsanız, anlarım ki hemfikiriz! Tamam? Hadi hoşçakalın!

Deniz Bey, ben Adnan Keskin! Kararsızlardan on kişiyle konuştum, üçünü CHP için ikna ettim! Bugün seçim olsa, bize oy vericekler! Saygılar, sevgiler efendim!

İyi günler Akdeniz Bey, ben Tansu... Ay, Trabzon Karadeniz'deydi, özür dilerim! NTV'de duydum, hakkımda soru önermesine siz de katılaraktan iktidarın ekmeğine ortak olacakmışsınız! Bu ne altı ilkesizlik, bu nasıl biçim muhalefet! Size yakıştıramadım. Salt ben değil, tüm Yeniköy aynı fikirde. O karar değişmezse, ben de sizin hakkınızda kötü düşünürüm, peşinen söylemedi demeyin! Biliyorum, hep o Fikret Sağlar dolduruyo sizi! Dolmabahçe Sarayı da deniz doldurularak yapıldı gerçi fakat şimdi ne ilgisi Allahaşkına? Hep o Arif Sağ yüzünden! Vazgeçin ve bana bildirin!

Deniz Bey, yine ben, Mesut... Eee... 29 Ekim, biliyorsunuz yıldönümü. Çok mühim, 75. yıl. Ekim ayı boyunca Cumhuriyet kutlamaları yapıcaz, hep beraber, el ele, gönül gönüle, tek yumruk. Ama kasım garanti. 1 Kasım, sayın Demirel'in yaşgünü, bi on-onbeş kutlarız, sonra tamam. Kafanıza göre. Teklif in, ısrar out! Nasıl espri! Bi akşam buluşup gülüşelim. İyi günler şimdi!

Sayın abim, ben Savaş Ay... Merhabalar... Bu haftaki A Takımı'na katılıp beni memnun etmenizi isterim... Bi on dakka durun, hizip patlasın, bana yeter! Ben polemiği sürdürüp reytingi kurtarırım. Saygılar sunarım, dostluklar!

Alo, yine ben Deniz Bey, Niğde'den Selami! Adnan Keskin bugün üç kişiyi partimize kazandırmış, onlar Niğde'ye geldi, hizip sayısı şu an 86! Bilginiz olsun diye şeettim! İyi günler!

S. Gürpınar

Şakası bile komik...
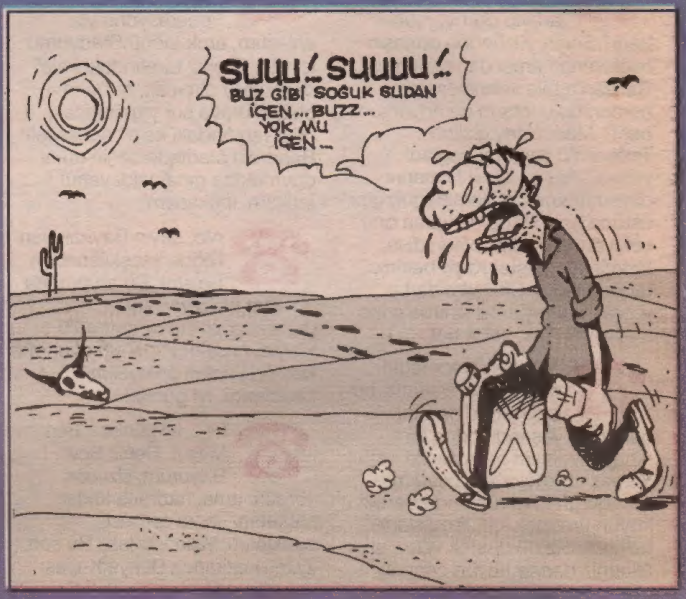
B.BAYRAM.